

પ્રતિક્ષા

ચીનમિત્રી કાલ મર્શા



PRATIKHYA : A Social Novel written by Shri Nalini kanta sharma and Published by Shri Ruhini Kanta Sharma, Kanta Prakashan, Mathura Nagar, Guwahati—781006 Price Rs. 16'00 (Rupees sixteen only)

প্রকাশক : শ্রীবোহিনী কান্ত শৰ্মা

কান্ত প্রকাশন, মধুৰানগৰ, গুৱাহাটী-৭৮১০০৬

প্রথম প্রকাশ : জুলাই, ১৯৮৮

মুদ্রণ : লাই-লেচাই ছপাঘৰ, হেঙ্গেবাবাবী, গুৱাহাটী-৭৮১০০৬

বেটুপাত মুদ্রণ : বীণাপানি প্রিন্টিং হাউচ, উলুবাৰী,

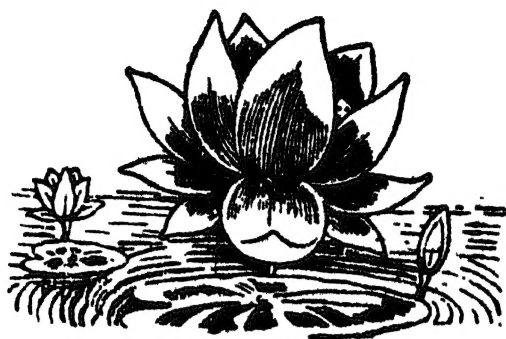
গুৱাহাটী-৭৮১০০৭

বেটুপাত : ডিজাইন ইণ্ডিয়া

পৰিবেশক : গুৱাহাটী বুক ষ্টল, শিলপুখুৰী, গুৱাহাটী-৭৮১০০৩

বীণাপানি বুক হাউচ, দিশপুৰ, গুৱাহাটী-৭৮১০০৬

উপহাৰ



অস্বাৰে / প্ৰীতিৰে

.....

.....নৈ

.....

উৎসৰ্গা :

যি গৰাকী মহান পুৰুষৰ পৱিত্ৰ স্মৃতিয়ে এটি পৰিয়ালৰ
প্ৰতিজন ব্যক্তিয়ে আদৰ্শ আৰু লক্ষ্যত উপনীত হোৱাৰ
বাবে একমাত্ৰ প্ৰেৰণাৰ উৎস, সেই গৰাকী পুণ্যাত্মা
মোৰ ককা দেউতা ৮ অধ্যাপক ধৰ্ম কান্ত শৰ্ম্মাৰ কৰ
কমলত মোৰ এই ক্ষুদ্ৰ প্ৰচেষ্টা—“প্ৰতিক্কা” প্ৰকাৰে
উৎসৰ্গা কৰিলো।

—লেখক

জপনা দুৰ্ভত—

গতিশীল সময়ৰ সৈতে খোজ মিলাই জীৱনৰ বাটত অগ্ৰসৰ হওতে বিভিন্ন মুহূৰ্তত অৰ্জন কৰা মিঠা-তিৰ্তা বাস্তৱ অভিজ্ঞতা সমূহ কেতিয়াবা কেতিয়াবা স্মৃতিৰ দাপোণ খনত প্ৰতিকলিত হয়হি, বাঁহ-সলনি কৰা গুৰী পৰুৱাৰ লানি নিচিগা শাবীটোৰ দৰে, ব্যস্ততা বহুল জীৱনৰ বিশ্ৰামৰ মুহূৰ্তবোৰত বৰকৈ আমনি কৰে। তেতিয়াই হয়তো তাৰে দুই এটি বিশেষ অভিজ্ঞতাৰ বিষয়ে লিপিবদ্ধ কৰি যোৱাৰ বাসনা জাগ্ৰত হয় অন্তৰত নীৰৱে-সংগোপনে। সময়ত ছপা শালৰ বিভিন্ন প্ৰক্ৰিয়াৰ মাজেৰে এইবোৰকে পাঠক সমাজৰ আগত উপস্থাপন কৰিব বিচৰাটোৱে যদি সাহিত্য সৃষ্টি কৰা হয়, তেন্তে ময়ো মোৰ জীৱনৰ বিভিন্ন মুহূৰ্তত লাভ কৰা কিছুমান অভিজ্ঞতা আৰু আৱেগ-অম্লভূতিক কিছু সংখ্যক বাক্য সমষ্টিৰ সমাহাৰ ঘটাই, “প্ৰতিক্কা”ৰ জৰিয়তে সাহিত্য জগতত এডুমুকি মৰাব প্ৰয়াস কৰিছো।

সাহিত্য সৃষ্টিৰ প্ৰতি নিতান্ত আগ্ৰহ থাকিলেও সাহিত্যিক বোলোৱাৰ বাবে আৱশ্যকীয় বিশেষ বৈশিষ্টতা তথা গুণৰ অধিকাৰী হ’ব নোৱাৰাৰ বাবেই হয়তো উপন্যাসখনৰ কাহিনী ভাগ উপস্থাপন তথা প্ৰকাশ ভলীমাৰ ক্ষেত্ৰত বিভিন্ন ঠাইত যথেষ্ট বোকোজা লগা পৰিলক্ষিত হৈছে। সাহিত্য জগতত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ কৰা প্ৰথম প্ৰচেষ্টা তথা প্ৰকাশনৰ বাবে অতি ততাতৈয়াকৈ প্ৰস্তুতি চলোৱাৰ বাবেই হয়তো ইয়াৰ প্ৰতিকাবৰ ব্যৱস্থা কৰাত অসমৰ্থতা প্ৰকাশ পাইছে। তদুপৰি ছপাৰ সময়তে পুস্তিকা খনিত যথেষ্ট ফুল পৰি

লক্ষিত হৈছিল। পটুৱৈ বাইজৰ গঠন মূলক সমালোচনাৰ সহায়ত পৰৱৰ্তী সংকলনত এই দুঃসংক্ৰান্তি সমূহ সম্পূৰ্ণকৈ আভৰোৱাৰ চেষ্টা কৰা হ'ব বুলি মই আশাবাদী।

উপন্যাসখনৰ বিষয়বস্তু আৰু কাহিনী ভাগ নিতান্ত বাস্তৱধৰ্মী যদিও চৰিত্ৰ সমূহ সম্পূৰ্ণ কাল্পনিক। তথাপি এই চৰিত্ৰ সমূহে যদিহে কোনো ব্যক্তিৰ ব্যক্তিগত জীৱনত আচোঁৰ পেলাই যায়, তাৰ বাবে মই ক্ৰমা প্ৰাৰ্থী।

পুথি খন প্ৰকাশ কৰিবলৈ ওলোৱাত বিভিন্ন দিশৰ পৰা বিভিন্ন প্ৰকাৰে সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা মোৰ বন্ধু ক্ৰমজ্যোতি দাস, ধৰণী দাস, ভূৱন বৰ্মন, উৎপলা শইকীয়া আৰু ভ্ৰাতৃ শ্ৰীম বমেন গোস্বামী, পৰমেশ ডেকা আৰু ৰমাকান্ত শৰ্মালৈ ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো।

পটুৱৈ বাইজে মোৰ “প্ৰতিজ্ঞা”ক মৰম আৰু সহানুভূতিৰে আকোৱালি লোৱা সময়ৰ প্ৰতীক্ষাৰে—

জ্ঞান আৰু প্ৰীতিৰে—

নলিনী কান্ত শৰ্মা

মধুবানগৰ, গুৱাহাটী—৭৮১০০৬

প্রতিক্ষা

প্রতিক্ষা.

প্রতিক্ষা,

প্রতিক্ষা

শীতকালৰ এটি ছপৰীয়া—সেই ছপৰীয়াটো মোৰ বাবে জীৱনৰ
 আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ অনন্যীয় ছপৰীয়াটোত পৰিণত হৈছিল মোৰ
 অজ্ঞাতে। এতিয়াও মোৰ মানস পটত ভাঁহি উঠে সেই দিনাৰ
 প্ৰতিটো মুহূৰ্ত্তৰ ছবি বোৰ, বাৰিষাৰ এটি বৃষ্টি বহুল দিনৰ দৰেই
 আছিল সেমেকা সেই শীতৰ ছপৰীয়াটো। ঘৰৰ ভিতৰ বাহিৰ
 সেইদিনা যেন ধাৰাধাৰ বৃষ্টিত প্লাবিত হৈ গৈছিল। মজবুট
 আধুনিক কৌশলেৰে সজা বৃহৎ অসম টাইপৰ ঘৰটোৰ মুখত
 উকখি ঘৰৰ ভিতৰত বৰষুণৰ পানী সোমোৱাৰ কোনো সম্ভাৱনাই
 বৰা হোৱা নাছিল ঘৰটো সাজোতে, হয়তো ঘৰৰ গৃহস্থই মাথোন
 ভুল কৰিছিল—কোনো দিনেই বৃষ্টি নাছিল, হয়তো ভাবিবই পৰা
 নাছিল যে বাহিৰত বৃষ্টিৰ ভীত্ৰতা বচাব লগে লগে ঘৰৰ চাৰিঘেৰাৰ
 আবেষ্টনিৰ মাজত আবদ্ধ হৈ অকলে ভাৱ সাপৰত ডুব গৈ থকা
 নিজৰ বিবাহ উপযুক্তা কন্যাৰ মনতো জাগি উঠিব পাৰে কিবা
 নোপোৱাবোৰ পাবলৈ অদম্য হেপাহ আৰু হয়তো বাৰ কল বকপেই
 সমান ভীত্ৰতাবে চকুপানীৰ বৃষ্টিত প্লাবিত হৈ যাৰ পাৰে সেই
 নিজান নিজান লগা ঘৰৰ মোজাইক কৰা চিকুন মজিয়া। হয়তো
 সেয়েই কাৰণ আছিল আমাৰ মাজত গঢ়ি উঠা সেইদিনাৰ সন্দেহ-
 ৰ্কটোৰ। বাজাবো মোৰ প্ৰতি তাইৰ প্ৰেম ভালপোৱাই কেতিয়া